

ministeren har oplyst, at man ved administrationen af udlændingelovgivningen som praktisk udgangspunkt må give opholds- og arbejdstilladelse, hvis der er risiko for, at nægtelse heraf vil betyde, at udlændingen må rejse enten til det land, der har begæret ham udleveret, eller til et land, som må befrygtes at ville udlevere ham. Dette kan dog kun gælde, såfremt udlevering nægtes på grund af f. eks. frygt for politisk eller religiøs forfølgelse eller med hjemmel i den humanitære klausul, men ikke i almindelighed, hvis udleveringen nægtes, fordi straffesammenhængen for den pågældende lovovertrædelse eller den idømte straf ikke opfylder betingelserne i § 3, stk. 1 og 3. Justitsministeren har endvidere oplyst, at man, såfremt der gives opholds- og arbejdstilladelse til en udlænding, vil udstede et dansk fremmed- eller flygtningepas, såfremt den pågældende ikke allerede har en rejselegitimation. Dette vil også være tilfældet, hvis hjemlandet efter afslag på en udleveringsbegæring nægter at forny den pågældendes pas.

Udvalget har endvidere diskuteret lovforslagets bestemmelser i § 10 og § 20 om videreudlevering af en udleveret person til et tredjeland. Justitsministeren har over for udvalget oplyst, at man ingen erfaringer har for, at stater, hvortil der udleveres, i praksis tilsidesætter vilkår af den karakter, der efter lovforslagets § 10, nr. 1, fastsættes som obligatoriske vilkår. Garantien for overholdelsen ligger i, at en tilsidesættelse af vilkårene vil udgøre et folkeretsbrud over for den danske stat. Endvidere vil den, der søges udleveret her fra landet, og som nærer frygt for, at han efter udleveringen vil blive videreudleveret til tredjeland for en lovovertrædelse, som ikke kunne begrunde udlevering her fra landet, selv kunne henlede de danske myndigheders opmærk-

somhed på forholdet. Dette kan da indgå i overvejelserne af, om udleveringsbegæringen skal imødekommes.

Udvalget har endvidere med justitsministeren diskuteret spørgsmålet om tidligere koloniers succession i traktater indgået med kolonimagten samt spørgsmålet om opsigelse af de gældende bilaterale udleveringsaftaler.

Justitsministeren har stillet nedenstående ændringsforslag, tiltrådt af udvalget, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Herefter indstiller *udvalget* lovforslaget til *vedtagelse* med den af justitsministeren foreslåede ændring.

Ændringsforslag.

Af *justitsministeren*, tiltrådt af *udvalget*:

Til § 21.

Stk. 2 affattes således:

„Stk. 2. Sker udleveringen til Finland, Island, Norge eller Sverige, kan tilladelse efter stk. 1 dog meddeles, såfremt bestemmelserne i § 2 eller § 4 i loven om udlevering til disse lande ikke ville være til hinder for udlevering af den pågældende her fra landet.“

Bemærkninger.

Ved ændringsforslaget, der er udarbejdet efter det nylig afholdte nordiske embedsmandsmøde om udleveringslovgivning, tilsigtes alene en præcisering af lovtæksten. Bestemmelserne i §§ 2 og 4 i lov nr. 27 af 3. februar 1960, hvortil ændringsforslaget henviser, indeholder begrænsninger med hensyn til udlevering af danske statsborgere og udlevering for politiske lovovertrædelser.

Thomas Have.

Albertsen.

Andreas Hansen.

Poul Hansen,
formand.

Karl Max Rasmussen.

Astrid Skjoldbo.

Ib Thyregod.

Per Federspiel.

Niels Jørgen Nielsen.

Finn Poulsen.

Thestrup.

Hanne Budtz.

Ninn-Hansen.

Pia Dam.

Poul Dam,
næstformand.

K. Helveg Petersen.

Ved betænkningens afgivelse havde *Viola Nørlov* sygeorlov.